

Proč je Koncepce společné bezpečnosti životně důležitá :: Leva-Net

12.6.2016

*Slova a věty jsou „prsty“, ukazující
na reálné věci, jevy a procesy...*

V čem hlavně spočívá význam KSB a DVTR? V dostatečně všeobecné teorii řízení je poprvé zkoumána společnost z úhlu pohledu procesů řízení, jako supersystém (systém tvořený mnoha analogickými, ale ne totožnými prvky). Tento pohled na společnost a procesy řízení je unikátní (neexistuje nikde jinde, kromě KSB) a umožňuje identifikovat faktory, které při použití ostatních metod analýzy zůstávají neviditelné. Dostatečně všeobecná teorie řízení je teoretickou základnou Koncepce společné bezpečnosti, to znamená, že materiály Koncepce společné bezpečnosti vznikly aplikací DVTR (tj. pohled na společnost jako na supersystém, s důrazem na řídicí procesy, probíhající v něm) na globální situaci (2. polovina 80. let až nyní, základy zformovány v letech 1987-1992) a vyvozením důsledků ze zjištěných faktorů a procesů.

Dostatečně všeobecná teorie řízení vznikla na Fakultě aplikované matematiky a řídicích procesů Leningradské státní univerzity (LGU) jako reakce na zjištění, že u matematického nástroje zvaného Teorie her existuje řada otázek, které se nedají jeho prostřednictvím vyjádřit a řešit, například:

- Odkud se berou ta pravidla her, které popisují nástroje teorie her?
- Kdo je vytváří?

Ukázalo se, že zdaleka ne všechno může být v těchto situacích modelováno prostřednictvím teorie her. Odpovědí byla první verze Dostatečně všeobecné teorie řízení. Čím se liší od strategického managementu, od různých teorií řízení, od kybernetiky? Liší se tím, že se při jejím psaní autoři snažili maximálně přesně vymezit různé pojmy, které jsou využívány k popisu řídicích procesů, a také o maximálně přesnou definici smyslu každého z těchto pojmů při řešení konkrétních aplikovaných úkolů. Kromě toho je v Dostatečně všeobecné teorii řízení zaveden pojem „**plná funkce řízení**“. Tento pojem neexistuje v kybernetice, ani v teorii managementu, ani v jiných úzce specializovaných aplikovaných verzích teorie řízení. V Dostatečně všeobecné teorii řízení (DVTR) je zaveden pojem „supersystém“. Supersystém tvoří množina samořídících se analogických prvků, na které se vztahují určité požadavky, což umožňuje hodnotit mnohé procesy, které se mimo „Dostatečně všeobecnou teorii řízení“ zdají být náhodnými, stochastickými, neřiditelnými, jako samořídící se procesy, nebo jako procesy řízené z vnějšku ve vztahu ke zkoumanému systému.

Podstatný je fakt, že plná funkce řízení ukázala, že současný politický systém **NENÍ** konceptuálně samostatný, že vláda není místo, kde se rozhoduje o cílech politiky, ale je to místo, které vyplňuje zadání formované nějakým vnějším konceptuálním centrem (centrem, které formuje cíle pro daný supersystém-

společnost). Vláda je tedy programově-adaptivní modul realizující koncepci řízení, vytvořenou někým jiným. První etapy Plné funkce řízení:

- identifikace faktorů, které vyžadují řízení;
- vytvoření schopnosti rozpoznávat nové faktory i v budoucnu a jiných podmínkách;
- formulace cílů ve vztahu k těmto faktorům;
- formulace koncepce dosažení těchto cílů, začlenění této koncepce do celkové koncepce řízení;

ani jedna z větví rozdělení moci v tzv. Demokratické společnosti (zákonodárna, výkonná, soudní) **zjevně nerealizuje**, jejich role začínají teprve na páté etapě Plné funkce řízení:

- formování STRUKTUR pro realizaci zvolené koncepce (zvolených cílů).

Plná funkce řízení je objektivní jev, každé řízení, podle své úplnosti, realizuje některé, nebo všechny etapy *plné funkce řízení*. Pokud v nějakém systému probíhá řízení, které nezačíná od prvních etap (plné funkce řízení), pak to znamená, že tyto etapy vykonává někdo jiný a do daného systému posílá vstupy, které tento systém na základě zformovaných nebo vytvořených struktur realizuje, nebo se realizují bezstrukturně. Pod „systémem“ zde chápeme společnost, konkrétní státní útvar apod. Pokud v dané společnosti/státu atd. nejsme schopni identifikovat subjekt, který vykonává první etapy plné funkce řízení (= konceptuální moc), pak zákonitě existuje externí subjekt, který tuto funkci nese. Otázka je: vykonává konceptuální moc ve prospěch dané společnosti nebo pro své vlastní cíle, které nemusí vyjadřovat zájmy společnosti, nebo mohou být v přímém rozporu? Pokud je konceptuální moc vykonávána externě k danému systému, pak může být v jejím zájmu například zánik daného systému (státu), jakožto krok širšího plánu. („posloužil jako živý, ještě lépe poslouží jako mrtvý“ - jeden z oblíbených principů zákulisní moci Západní civilizace).

Jak je vidět, *plná funkce řízení* je klíčovým pojmem v otázce pochopení globálních procesů a řízení společnosti. Dalšími pojmy jsou *bezstrukturální řízení* (řízení realizované neadresným šířením informací) a *supersystém* (systém tvořený analogickými prvky, které mají vnitřní paměť a na okolní situaci reagují v závislosti na obsahu své paměti).

Pokud jsme tedy nespokojeni se současným stavem a hlavně s trendy, které jsou protlačovány – s homosexualizací společnosti, pozitivní „diskriminací“, agendou LGBT, potlačováním životaschopných aktivit, zdravého rozumu – pak nemá NEJMENŠÍ smysl chodit na demonstrace a snažit se o výměnu vlády, protože se bude jednat jen o výměnu jednoho „modulu“ za analogický „modul“, který bude možná dělat věci trochu jinak, ale bude (nucen) realizovat stejnou koncepci, stejné cíle. Je to adekvátní výměně nože na CNC soustruhu bez toho, aniž by se změnil řídicí program – ale výsledek práce soustruhu určuje právě řídicí

program, tedy model toho, co chceme vytvořit.

Pokud chceme dosáhnout změny, je jediná cesta – změnit cíle, které jsou realizovány daným řízením, to znamená změnit koncepci, která je uváděna do života. Pak budou i programově-adaptivní moduly pracovat na realizaci dané koncepce a daných cílů (jelikož vlády vlastní vůli v této otázce v současné civilizaci a politickém systému nemají – vždy plní **něčí** konceptuální moc).

Dokud to neuděláme, máme na „výběr“ jen ze dvou variant:

- neoliberální „lidskoprávní“ menšinový LGBT kryptofašismus a jeho variace;
- vládu „pevné ruky“, po které bude „volat lid“, aby **konečně** odstranila "peklo první varianty", tedy zjevný fašismus a jeho variace.

V konceptuálně negramotné společnosti bude nadstátní řízení vždy monitorovat tendence a nálady ve společnosti a zajistí překlápění jednoho fašismu ve druhý podle aktuální „vůle lidu“, aby systém neztratil stabilitu. Je dobré si také uvědomit jednu věc: nacionální „elity“ vždy inklinují k fašismu (v současné době můžeme např. v Evropě sledovat proces vyostřování sociální situace skrz migranty s cílem překlopení do zjevného fašismu [v tomto scénáři půjdou liberálové, „lidskoprávníci“, „sluníčkáři“, LGBT aktivisté, kteří se nyní zabývají vyhrocováním situace, „pod nůž“ jako první, pro jejich informaci – to jen tak na okraj]).

Podstatné je, že současná společnost je systém, ve kterém je realizováno někým určité řízení, které ale **není formováno uvnitř této společnosti**. Jsou realizovány cíle, které formuje **externí subjekt**, nadstátní centrum konceptuální moci Západní civilizace (pro které byl vytvořen termín Globální prediktor). Jak můžeme vidět kolem sebe podle politiky, která se reálně provádí, cíle jsou to protispoločenské, svou podstatou protilidské.

Hlavním cílem Koncepce společné bezpečnosti je zajistit **převzetí řízení** samotnými lidmi ve společnosti tak, aby se cíle, o které bude společnost usilovat, formovaly uvnitř této společnosti, nikoliv externím subjektem, a navíc veřejně na otevřeném základě, nikoliv skrytě jako nyní. Tedy cílem je, aby realizovaná koncepce řízení byla určována **samotnou společností** a ve prospěch drtivé většiny jejích členů (s výjimkami parazitů různého druhu), a aby programově-adaptivní modul (vláda) realizoval koncepci, určenou společností. Jinými slovy, skutečná demokracie. Převzetí řízení je však možné jen tehdy, pokud dostatečná část společnosti pochopí podstatu konceptuální moci, procesy řízení ve společnosti, vypracuje své cíle a koncepci jejich dosažení.

Tento pohled na procesy ve společnosti:

- zkoumání společnosti jako supersystému

- identifikace řízení, které je reálně prováděno, reálných cílů
- identifikace centra řízení, odkud toto řízení pramení

v DVTR je unikátním, nikde jinde nic podobného není. A bez tohoto pohledu na probíhající procesy nelze otázku nahrazení panující koncepce řízení vlastní koncepcí řešit, od slova vůbec – bude se vždy jednat o pochod v kruhu, generální útok na hrábě, o čem svědčí historie.

Objevují se názory typu „Globální prediktor je výmysl“ a podobně. Kdo něco takového tvrdí, tvrdí vlastně, že neexistuje systém řízení a centrum řízení, neexistují definované cíle, tedy že vše se děje tak nějak samo sebou, „náhodou“, což je pochopitelně nesmysl. A pokud systém řízení existuje, a lze odsledovat jeho globální dosah (nejviditelnějším aspektem jsou nadnárodní korporace a globální finanční systém), pak je jasné, že Globální prediktor je souhrnný termín, označující řízení, které se dosud převážně realizuje a které můžeme pozorovat kolem sebe, a nemůže „neexistovat“.

Koncepce společné bezpečnosti je vypracování alternativních principů na jiných mravně-etických základech, které budou vyjadřovat životní zájmy drtivé většiny společnosti, žijící z vlastní práce, a víceméně mravně-eticky připravené žít ve společnosti, ve které nebude místo pro parazitismus jedněch na druhých.

Otázka stojí jen, jakým tempem se společnost stane konceptuálně zdatnou a v jakém časovém úseku a jak bezproblémově bude schopná převzít řízení (proces už běží, byť je v začátcích). To je důvod, proč je třeba „se tím zabývat“, osvojovat si informace, obsažené v Koncepci společné bezpečnosti a aplikovat je na naše podmínky.

Viz také:

- [O autorském kolektivu VP SSSR. Jak vznikla Koncepce společné bezpečnosti](#)